

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319201665
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319201665.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej, a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: W. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. X, o zaplatenie sumy 3.623,94 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12Csp/58/2019-109 zo dňa 10.10.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. čo do zamietnutia žaloby v rozsahu splátok splatných po mimoriadnom zosplatnení úverov a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.623,94 eur s príslušenstvom a žiadal priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovaný uzatvorili 5 zmlúv o úvere, a to dňa 10.07.2015 na úver vo výške 759,56 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru, ktorý mal byť vrátený s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 36. mesačných splátkach po 34,34 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.08.2015. Dňa 19.07.2015 spotrebiteľskú zmluvu o úvere vo výške 487 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru, ktorý mal byť uhradený s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 36. mesačných splátkach po 20,66 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.08.2015. Dňa 18.08.2015 spotrebiteľskú zmluvu vo výške 499 eur na financovanie kúpy tovaru, ktorá mala byť uhradená s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 12. mesačných splátkach po 48,80 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.09.2015. Dňa 20.08.2015 klasický spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur, ktorý mal byť uhradený spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 48. mesačných splátkach vo výške po 30,82 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.09.2015. Dňa 25.09.2015 bola uzavretá spotrebiteľská zmluva a poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 609,98 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru, ktorý mal byť vrátený žalovaným spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 36. mesačných splátkach vo výške po 25,73 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.10.2015. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnuté úvery riadne a včas nespĺnil. Do dňa podania žaloby uhradil na prvej zmluve sumu 113,02 eur, na druhej zmluve sumu 71,98 eur, na tretej zmluve 107,60 eur, na štvrtej zmluve 40,81 eur a na piatej zmluve 10 eur, celkom tak na poskytnutých mu úveroch uhradil sumu 343,41 eur. V dôsledku nesplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného CETELEM SLOVENSKO a.s. vyhlásil dňa 03.05.2016 mimoriadnu splatnosť všetkých piatich úverových

zmlúv, čím sa stal dlh žalovaného z každej jednej úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu. V dôsledku zlúčenia spoločnosti CETELEM Slovensko a.s., právnym nástupcom sa stala spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko. Žalovaný sa k veci nevyjadril.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 261 ods. 6 písm. d); § 497; § 502 ods. 1; § 503 ods. 2; § 504; § 506 z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období; § 52 ods. 1, 3 a 4; § 53 ods. 1 - 3, 5, 6; § 54 ods. 1 a 2; § 54a (účinného od 05.12.2018); § 100; § 101; § 103; § 565; § 875v Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 2; § 9 ods. 2; § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; § 3 ods. 3 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bolo uzavretých od 10.07.2015 do 25.09.2015 celkom päť zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú bezpochyby zmluvami spotrebiteľskými v zmysle Občianskeho zákonníka, aj v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že takýto výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Na základe uvedených spotrebiteľských zmlúv o spotrebiteľských úveroch boli žalovanému poskytnuté úvery v rôznych výškach. Prvý úver bol vo výške 759,56 eur, ktorý sa žalovaný zaviazala splatiť v 36 splátkach vo výške 34,34 eur mesačne. Žalovaný uhradil titulom splatenia prvého úveru finančné prostriedky v sume 113,02 eur. Pri druhom úvere boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo 487 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť v 36 splátkach vo výške 20,66 eur mesačne. Žalovaný uhradil titulom splatenia druhého úveru finančné prostriedky v sume 71,98 eur. Pri treťom úvere boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo 499 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť v 12 splátkach vo výške 48,80 eur mesačne. Žalovaný uhradil titulom splatenia tretieho úveru finančné prostriedky v sume 107,60 eur. Pri štvrtom úvere boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.000 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 splátkach vo výške 30,82 eur mesačne. Žalovaný uhradil titulom splatenia štvrtého úveru finančné prostriedky v sume 40,81 eur. Pri piatom úvere boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo 609,98 eur, ktoré sa žalovaný zaviazala splatiť v 36 splátkach vo výške 25,73 eur mesačne. Žalovaný uhradil titulom splatenia piateho úveru finančné prostriedky v sume 10 eur. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovaným následne pôvodný veriteľ ku dňu 03.05.2016 vyhlásil splatnosť každého jedného úveru. Ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti každej jednej pôžičky bol žalovaný preukázateľne po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v omeškaní so splátkou splatnou dňa 15.01.2016.

3. Prvoinštančný súd v prvom rade skúmal, či voči žalovanému nie je uplatňovaný v predmetnom konaní premlčaný nárok, ktorý už nie je možné vymáhať. Žaloba vo veci bola podaná na súd dňa 17.04.2019, teda za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka.

4. Zo zmlúv v prejednávanej veci vyplýva, že splátky boli zročné k 15. dňu kalendárneho mesiaca. Právny predchodca žalobcu celý dlh z každej jednej z piatich zmlúv zosplatnil ku dňu 03.05.2016. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu v podaní zo dňa 11.05.2016 o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po 3-mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr dňa 15.01.2016, keďže od jej splatnosti do 03.05.2016, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úverov za predčasne splatnú, uplynuli viac ako 3 mesiace. Pôvodný veriteľ toto právo využil, a to v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovaného na túto možnosť upozornil. V zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú 15.01.2016, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanému. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 15.01.2019. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 17.04.2019, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný. Na podporu svojho názoru poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/68/2018, 4Co/410/2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 a 5Co/256/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/288/2016 a sp. zn. 11Co/248/2018, ako aj Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/45/2017 a v Žiline sp. zn. 11Co/59/2019.

5. Záverom uviedol, že v danom prípade žalobca v konaní voči žalovanému uplatnil nárok zo spotrebiteľských zmlúv, ktorý je premlčaný a ktorý v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka už nemožno vymáhať, a to ani v súdnych konaniach, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že z dôvodu zamietnutia žaloby žalovanému vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovanému v súvislosti s týmto konaním však žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu preto nepriznal.

7. Proti uvedenému rozsudku, a to v rozsahu splátok splatných po mimoriadnom zosplatnení úveru, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. V odvolaní tvrdil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol ďalej, že sa návrhom zo dňa 17.04.2019 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 3.623,94 eur s úrokmi, ktoré špecifikoval a s úrokmi z omeškania, ktoré rovnako špecifikoval, a to od 04.05.2016 až do zaplata. V ďalšom sa konkrétne vyjadril k ním uplatnenému nároku v časti žaloby I. až V., vo vzťahu ku každej samostatne uzavretej spotrebiteľskej zmluve s konkretizáciou žiadaných súm a rozpisu súm, z ktorých pozostávajú. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vo vzťahu ku všetkým zmluvám bola vyhlásená dňa 03.05.2016 mimoriadna splatnosť všetkých úverov. Vyslovil svoj nesúhlas s konštatovaním súdu prvej inštancie o premlčaní uplatneného nároku v celom rozsahu podľa § 53 ods. 9, § 103 a § 565 OZ. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie o premlčaní celého zvyšku dlhu, ktoré nevyhodnotil okamihom využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ, ale okamihom splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využil. Podľa názoru súdu prvej inštancie by mala začať plynúť premlčacia doba skôr, ako reálne dôjde k zosplatneniu dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Občiansky zákonník najmä v Hlave č. 8, 1. časti určuje dĺžku premlčacej doby, kde nikde nie je upravené, aby veriteľ mal byť ukrátený o svoje právo na uplatnenie pohľadávok v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. § 565 OZ predstavuje právo veriteľa, nie povinnosť zosplatniť dlh. Ak by toto právo nevyužil, bol by oprávnený požadovať len zaplata už splatných splátok, t.j. premlčacia doba by plynula každej splátke samostatne. Z § 53 ods. 9 a § 569 OZ vyplýva obmedzenie veriteľa, za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatnenie celej pohľadávky, t.j. až po uplynutí 3 mesiacov s omeškaním splatnej splátky. Tieto ustanovenia nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatnenia dlhu (03.05.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčávajú samostatne (Úver I. - august 2015 až apríl 2016, Úver II. - august 2015 až apríl 2016, Úver III. - september 2015 - apríl 2016, Úver IV. - október 2015 až apríl 2016, Úver V. - november 2015 až apríl 2016) a až ku dňu 03.05.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné k 15.05.2016 až k 15.08.2016, resp. 15.07.2018, resp. 15.09.2018, resp. 15.10.2019. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/216/2018, v Bratislave sp. zn. 10Co/88/2018 a v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016. Tvrdil, že bol dodržaný postup v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keď úvery boli zosplatnené až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok. Dňom 03.05.2016 došlo k mimoriadnej splatnosti úverov, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t.j. 04.05.2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žalobný návrh bol podaný na súd 17.04.2016, t.j. v zmysle § 101 OZ si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splátok zosplatnených k 03.05.2016. Žalobca sa preto nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, lebo mal priznať nárok minimálne v rozsahu splátok splatných po mimoriadnom zosplatnení úveru. Navrhol preto v napadnutej časti rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie. Uplatnil si zároveň trovy odvolacieho konania pozostávajúce zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške 217 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 169,12 eur.

8. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 24.06.2020 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú

námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

11. Odvolací súd sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. čo do zamietnutia žaloby v rozsahu splátok splatných po mimoriadnom zosplatnení úverov, preto v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v uvedenom rozsahu a len na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

12. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ).

13. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetkých päť zmlúv o úveroch, uzavretých v dňoch 10.07.2015, 19.07.2015, 18.08.2015, 20.08.2015 a 25.09.2015 ako zmluvy spotrebiteľské, tiež správne vyhodnotil premlčanie žalobou uplatnených nárokov, vyplývajúcich z uvedených zmlúv aj vo vzťahu k splátkam po zosplatnení úverov. Z vykonaného dokazovania je možné usúdiť, že dôvodom vyhlásenia okamžitej splatnosti všetkých úverov ku dňu 03.05.2016 mohlo byť neuhradenie splátok splatných dňom 15.01.2016, lebo k zosplatneniu mohlo dôjsť pre omeškanie splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania podľa § 53 ods. 9 OZ. Ak teda dôvodom na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru boli neuhradené splátky splatné 15.01.2016, bolo namieste premlčanie počítat' od neuhradenia uvedených splátok. Nárok žalobcu je preto premlčaný, keďže premlčanie je nutné počítat' odo dňa splatnosti splátky, ktorá bola dôvodom zosplatnenia dlhu tak, ako to vyplýva z ust. § 103 druhá veta OZ.

14. Preto odvolací súd uvádza, že pre prípad, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným - splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle uvedeného, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal zročným celý dlh. Premlčacia doba na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k samotnému zosplatneniu dlhu, teda začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Je preto správne posúdenie začatia plynutia premlčacej doby nevyhnutné ustáliť, pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru, lebo od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu. Obdobný právny názor vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/16/2018 zo dňa 09.05.2018, ako aj zo zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11.2015.

15. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v jeho napadnutej časti, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutom rozsahu konajúceho súdu prvej inštancie čo do záveru o premlčaní nároku žalobcu aj splátok po zosplatnení úverov a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP a v podrobnostiach naň poukazuje.

16. K odvolacím dôvodom žalobcu je nutné ešte uviesť, že jeho výklad ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v predmetnom prípade nie je možné akceptovať. Ak by to tak bolo, veritelia by mohli svojim oprávnením zosplatniť úver teoreticky umelo predlžovať trojročnú premlčaciu lehotu v prípade, ak by svoje právo na zosplatnenie úveru nevyužili čo najskôr, napr. už pri prvých možnostiach omeškania veriteľa so splátkou po dobu zákonom stanovenú, ale mohli by toto svoje právo využiť po uplynutí podstatne dlhšieho času, čím by tak mohlo dôjsť, teoreticky, aj k neoprávnenému predlžovaniu premlčacej doby. Je však nepochybným, že zosplatniť úver je právom, nie povinnosťou veriteľa. Citovaný zákon v ust. § 103 druhá veta OZ však jednoznačne stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Nie je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že má nárok na splátky po mimoriadnom zosplatnení úveru, lebo využitím práva veriteľa zosplatniť úver už zaniká povinnosť dlžníka splatiť úver v splátkach, ale vzniká mu povinnosťou zaplatiť zvyšok úveru naraz. Preto žalobca nemôže mať nárok

na žiadne splátky po splatnosti úverov, ktoré jednostranným úkonom zrealizoval právny predchodca žalobcu.

17. Keďže žalobca v odvolaní namietal aj nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

18. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016).

19. Je nutné uviesť, že odvolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko žalobcu k prejednávanej veci (žalovaný bol v konaní nečinný), vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamena ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

20. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, a to aj čo sa týka správneho výroku o trovách konania.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania proti neúspešnému žalobcovi. V odvolacom konaní totiž žalovanému žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, ani ich vznik z obsahu spisu nevyplývajú.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ((dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).